

THEMA: LAAT HET VERLEDEN LOS!!??

INLEIDING:

We hadden vroeger thuis een hond uit het dierenasiel. We gaven hem de naam Bello. Ná een week ontdekten we iets vreemds. Kwam er iemand op bezoek kwam met een paraplu, dan begon Bello heftig te janken en te blaffen. “Die hound hef vaak klep had met de paraplu.”, zei mijn moeder. Honden kunnen dit niet vergeten. Hun hele leven dragen ze deze angst en boosheid mee. Hoe zit dat bij ons mensen? Moeten wij net als Bello heel ons leven bang blijven voor de paraplu?? NEE, beluister ik vandaag in de woorden van Jezus. Wij mensen hebben het talent gekregen om het verleden los te laten. Vandaar het uitroepeten. Blijf niet achterom kijken. Wat dood is in ons leven, mogen we begraven. Maar hoe je dat: je verleden loslaten? Vandaar het vraagteken. In de overweging ga ik verder in op het uitroep -en vraagteken.

EERSTE LEZING: uit het eerste boek der Koningen,19,16b.19-21

In die dagen sprak de Heer tot Elia: “Elisa, de zoon van Safat, uit Abel-Mechola, moet je tot je eigen opvolger zalven. Wie ontkomt aan het zwaard van Hazaël, zal gedood worden door Jehu. En wie ontkomt aan het zwaard van Jehu, zal gedood worden door Elisa. Ik zal in Israël niet meer dan zeventuizend mensen in leven laten, alleen degenen die niet voor Baäl hebben geknield en hem niet hebben gekust.” Elia ging weg van de Horeb. Toen hij Elisa, de zoon van Safat, aantrof was deze aan het ploegen. Ze waren aan het werk met twaalf span ossen; Elisa liep achter het twaalfde span. Elia liep op hem af en gooide zijn mantel om hem heen. Meteen liet Elisa zijn ossen in de steek en rende achter Elia aan. “Laat mij afscheid nemen van mijn vader en moeder”, zei hij, “dan zal ik met u meegaan.” “Doe wat je wilt”, zei Elia. “Ik dwing je nergens toe.” Elisa ging terug, slachtte zijn ossen, braadde het vlees op het hout van hun juk en bood het zijn knechten aan. Daarna ging hij met Elia mee als zijn dienaar.

TWEEDE LEZING: uit het evangelie volgens Lucas

Toen de tijd naderde dat Jezus van de aarde zou worden weggenomen, koos Jezus vastberaden Jeruzalem als reisdoel. Hij stuurde boden voor zich uit. In een Samaritaans dorp waar zij kwamen om zijn komst voor te bereiden, wilden de dorpingen hem niet ontvangen, omdat Jeruzalem het doel van zijn reis was. Toen de leerlingen Jakobus en Johannes merkten dat Jezus niet welkom was, vroegen ze: “Heer, wilt U dat wij vuur uit de hemel afroepen, dat hen zal verdelgen?” Maar hij draaide zich naar hen om en wees hen streng terecht:

“Ge weet niet wat voor geest u bezielt.” Toen gingen ze naar een ander dorp. Terwijl ze hun weg vervolgden zei iemand onderweg tegen Hem: “Ik zal u volgen waarheen U ook gaat.” Jezus zei tegen hem: “De vossen hebben hun holen en de vogels hun nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen.” Tegen een ander zei hij: “Volg mij!” Maar deze zei: “Vergun mij dat ik eerst heenga om mijn vader te begraven.” Jezus zei tegen hem: “Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij op weg om het koninkrijk van God te verkondigen.” Weer een ander zei: “Ik zal u volgen, Heer, maar sta me toe eerst thuis afscheid te nemen.” Tegen hem zei Jezus: “Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God.”

OVERWEGING

Je zult het maar voor je voeten geworpen krijgen als jij eerst nog bij de begrafenis van je vader wilt zijn: ‘Laat de doden de doden begraven! Verkondig jij overal het koningschap Gods’. “Laat me eerst afscheid nemen van thuis”, zegt de andere volgeling. “Wie tijdens het ploegen achterom blijft kijken is ongeschikt voor het Rijk van God”, antwoordt Jezus.

Harde en harteloze woorden. De rillingen lopen je over de rug. Toch ging er iets anders in deze woorden klinken. Jezus wil ons hier iets wezenlijks meegeven: Wij kunnen iets wat Bello niet kan. Wij mensen kunnen het verleden loslaten. De uit het verleden stammende angsten en wraakgevoelens hoeven niet mijn leidraad te zijn. Ik kan mij bevrijden van de harde en negatieve oordelen over mijzelf. Ik kan hol geworden rituelen en verstarde normen achter mij laten. Een God die niet danst en me tot slaaf maakt, kan ik aan de straat zetten. We kunnen wegtrekken uit wat ons gevangen houdt. Ik kan weggaan uit mijn kerker van egoïsme en eigenbelang en uit een relatie die stuk is. Midden in onze gigantische crisis (Of crises: het lijkt wel of er elke dag eentje bij komt) kunnen we blijven dromen en werken aan Gods Toekomst: een wereld van eerbied en menselijkheid. Dit talent hebben wij gekregen. Daar wil Jezus ons van bewust maken. Het talent om niet alleen om te kijken, maar in het nu te zijn. Te zien met open bewustzijn. Hoe wonderlijk alles om ons heen is. Hoe God in alles wat leeft aan het werk is.

Een man vertelt: “Vijf jaar geleden verongelukte mijn vrouw. Vlak voordat ze wegreed, hadden wij een knallende ruzie. Een half jaar na haar dood ontmoette ik mijn neef. Ik vertelde hem hoe zwaar en donker mijn leven was. En hoe verschrikkelijk schuldig ik mij voelde. Had ik maar geen ruzie gemaakt. Ik kan het mezelf niet vergeven. De neef kijkt me heel indringend aan en zegt:

Heb je haar nog niet losgelaten? Andre, LAAT HAAR LOS. Kwel je niet zo! Vergeef het jezelf. Denk aan iets positiefs van haar. Ga dingen doen waar je van geniet." Ik heb mijn neef een hand gegeven en ben doorgelopen. Ik werd misselijk. En ik wilde voorkomen dat ik hem een klap in zijn gezicht zou geven."

Laat het verleden los? Hoe doe je dat? HET antwoord heb ik natuurlijk niet. Ik kan alleen vertellen wat mij helpt en wat averechts werkte. Ik heb wat af gemediteerd om mijn angsten en boosheid kwijt te raken. Ik heb veel geoefend om mijn onrust en gejaagdheid los te laten. Duizenden keren zei ik: Ik laat jullie los. Ik ben rustig en vredig. En bevrijd van alles wat me angstig maakt. Hoe ik ook probeerde iets los te laten, het liet mij niet los. Het is helemaal waar: Loslaten is een proces. Loslaten is waarnemen wat is en het aan God overlaten. Je kunt alleen maar loslaten wat je werkelijk hebt omarmd. Loslaten is omarmen van je angsten, onrust en boosheid. Sla je dit over, dan blijft jouw verleden jou achtervolgen. Loslaten is met mildheid en begrip leren kijken naar alles in je. Het is geduldig doorleven van je pijn en je verdriet. Zoiets is het volgens mij. Een wijze man schreef ooit: "Mijn verleden loslaten betekent iets anders dan mijn verleden ontkennen of verdringen. Maar mijzelf en de geschiedenis van mijn leven volledig aanvaarden en beamen als mijn weg, incl. de pijn, mislukkingen en de duistere kanten. Precies zoals ik ben, kan ik een transparant venster worden voor het tijdloze Licht van de Bron." Amen.